

FRANZ KETT- FÉLE ÉRTELEMORIENTÁLT-EGYSÉGES PEDAGÓGIA

MTA-PPHF Valláspedagógiai Szakmódszertani kutatócsoport

FÜGEFA MŰHELY

ÉZSAIÁS/IZAJÁS JÖVENDŐLÉSE

Raimund Wolf foglalkozásának felhasználásával

a foglalkozást tervezte: Sipos Edit

fugefamuhley.hu, www.franz-kett.de; www.pphf.hu

9¹A nép, amely sötétben jár, nagy fényességet lát. Akik a halál országának árnyékában laknak, azoknak világosság támad. ²Nagy ujjongással töltöd el őket, kitörő örömet adsz nekik. Úgy örülnek majd színed előtt, ahogy aratáskor szoktak örülni, s ahogy akkor örülnek, amikor a zsákmányt osztják. ³Mert terhes igáját, a vállára nehezedő rudat, sanyargatója botját összetöröd, mint Midián idejében. ⁴Mert minden harcban viselt sarut, minden vérben forgatott ruhát elégetnek, s tűznek lesz martaléka. ⁵Mert gyermek születik, fiú adatik nekünk, s az ő vállára kerül az uralom. Így fogják hívni: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örök Atya, Béke Fejedelme. ⁶Messzire kiterjed majd uralma, és a békének nem lesz vége Dávid trónján és királyságában, amelyet megerősít és megszilárdít a jog és az igazság által. Mostantól mindörökké ezt teszi a Seregek Urának féltő szeretete. (Szent István Társulati Biblia)

9 1 A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát, a homály földjén lakókra világosság ragyog.

2 Te megszorítod a népet, nagy örömet szerzel neki. Úgy örülnek színed előtt, ahogyan aratáskor szoktak örülni; ahogyan vigadni szoktak, akiknek zsákmányt osztanak.

3Mert terhes igáját, a hátát verő botot, sanyargatójának vesszejét összetöröd, mint Midján napján. 4Mert minden dübörögve menetelő csizma és véráztatta köpönyeg elég, és tűz martaléka lesz.

5Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!

6Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké. A Seregek Urának féltő szeretete viszi véghez ezt! (Magyar Bibliatársulat, 1975, 1990, 2012)

Foglalkozásunkban egy ószövetségi szöveget járunk körbe a gyermekekkel és felnőttekkel. A cél, hogy közelebb hozzunk a résztvevőkhöz egy különlegesen szép és mély mondanivalót hordozó jövendölést. A katekézisben meg kell találni az emberi szituációt, amit a bibliai történet magában hordoz és azt a szituációt is, amiben a bibliai történet erőteljesen elhangozhat. A hűség mindkét irányba köti az elbeszélőt.

A képünknek különleges dinamikája van: külső és belső világok képei jelennek meg egymással összefonódva. Iza-jás próféta jövendölésének elbeszélésével a szemünk előtti kép egy absztrakt szintre lép és vele együtt a résztvevők előtt is egy új, a korábbinál gazdagabb kép jelenik meg.

1. A közép megalkotása

Kék terítőből vagy terítőkől eget alkotunk. (Asszociációkat kérünk a kendők színéről, a közép formájáról.) El-játsszuk az ég magasát, az égitesteket, a csillagokat. CSILLAKOKAT ALKOTUNK AZ ÉGRE.

2. Föld

Az ég közé barna kendőkből **földet alkotunk**. Körbejárunk a földön. Egyedül, társakkal. Egy szakaszra zöld ken-dőket teszünk.

3. Csillagos égbolt. Sötétség

Eljátsszuk a sötétséget: Néha leszáll a éj./ Mindent betölt a sötét./ Körülölel engem! Beférkőzik a szívembe is. (A vezető elmondja és mozdulatokkal kíséri, a résztvevők ismétlik a szavait és a mozdulatait.)

„Sötétségélményeket” kérünk a résztvevőktől. Megjelenítjük.

4. Félelem-szituációk

Alkotás: Filcből vagy papírból kivágott emberkéket adunk a résztvevőknek és egyszerű alapanyagokat (zsinórok, karikák, gyöngyök..). Arra kérjük őket, hogy a székükkel szemben a „földön” jelenítsenek meg valakit, aki fél, aki bajban van, aki nehéz helyzetben van...

Beszélgetünk ezekről a helyzetekről. (Ha lehet, közelebb is ülünk a képhez.)

Körbehordozunk egy gyertyát, mint a reménység jelét.

Csak vándorolunk (Taizê)

Csak vándorolunk az éjben,/Mert forrás vizére vágyunk.

Szomjunk a fény a sötétben,/Szomjunk a fény a sötétben.

5. Bibliai pásztorok és a biblia történet elbeszélése

Bibliai figurákat hordozunk körbe és a korábban lerakott zöld kendőkre helyezük őket. Egy család, akik a nyáját őrzik. Sötét van és egymás között arról beszélgetnek, hogy milyen sok ember van, akinek az életét betölti a sötét.

A mama **elmesél egy történetet**: Izajás jövendölését. És azt mondja: „A csillagokból látom, hogy már nincsen messze, akiről Izajás beszélt.”

Énekel a gyermekeinek, hogy bátorítsa és vigasztalja őket:

Éneklés közben **gyertyákat gyűjtünk**, és a képünkön elhelyezzük. A résztvevők a képhez lépnek és a saját alkotásukon változtatnak, hogy már ne az látsszék a képen, hogy valaki szenved, hanem, hogy megszabadult a szenvedéseitől.

Sötét fenn az ég

||: em hm G D C G H H7 :|| em
em hm G D

1. Sötét fenn az ég, fény sehol sem ég,

C G H7
s az arcomba álmos köd szítál.

em hm G D
Süket, sűrű csönd, némaság köszönt,
C G

és senki sincs, ki fénylő jelet
Fis H
gyűjtson az éjszakán.

A E H cism

Refr. Jöjj el hát Istenem, lobbants lángot az éjjelen,

A H E H7
égő irgalmadat terjeszd ki fölénk!

A E H cism
Jöjj el hát Istenem, nyíljon bár ki a végtelen,

A E H7 E (A E)
jöjj el gyermekarcú Isten, szállj közénk!

||: em hm G D C G H H7 :|| em

2. Földünk puszta, rom, jöjj el irgalom,
jöttöd reményt, megváltást ígér.
Minden elveszett, ne hagyj népedet,
hiányod a szívekben már a földtől az égig ér!

H H A E
CODA Jöjj el hát!

Adventi ének

- em am D em**
1. Jöjj el, jöjj el, Emmánuel,
am G C am hm em
Csak Téged áhít Izrael,
am D G C G
És Hozzád sóhajnt untalan,
D em am D em
Mert Isten híján hontalan.

G D em hm C am D em
Refr. Meglásd, meglásd, ó Izrael,
G C am hm em
Hogy eljövend Emmánuel!

2. Jöjj el, jöjj el ó Napkelet,
Im árva néped költöget,
Törd át a sűrű éj ködét,
És oszlasd gyászát szerteszét.

Refr. Meglásd, meglásd, ó Izrael, Hogy eljövend Emmánuel!

Áldott az Isten, mindnyájunknak Atyja,
Ki az ő népét, ím, meglátogatta, És megváltotta,
mint ígérte régen, Nagy kegyelmében.

1. Áldott az Isten, mindnyájunknak Atyja, Ki az ő népét, ím, meglátogatta, És megváltotta, mint ígérte régen, Nagy kegyelmében.
2. A szent próféták eleitől fogva Az Úr Jézusról szóltak álmélkodva; Bölcsék, királyok, szegények őt várták, Látni kívánták.
3. Kik a halálnak árnyékában járunk, Te vagy, ó, Jézus, tündöklő világunk; Békesség útján, míg a mennybe érünk, Te vagy vezérünk.
4. Benned jelent meg az Isten kegyelme, Melyet nem ér föl az emberi elme; Mert hitünk titka, hogy e földre jöttél, Testbe öltöztél.
5. Adventi vendég, végy szállást minálunk, Szívünkben állíts trónt, örök Királyunk. Téged követni és szolgálni néked Te adj hűséget!

6. Imádság

Az imádságunkban hálát adunk Isten gondviselő kegyelméért, a gyógyító és szabadító jelenléteért.

A résztvevőket megkérhetjük, hogy a saját aklotásukra nézve nevezzék Istent azon a néven, amelyet a képük leginkább felidéz bennük.

Például: Csodálatos Tanácsadó vagy, aki mellettem álltál, amikor döntenem kellett. Erős Isten vagy, aki bátorítottál, amikor gyenge voltam...

Független
Műhely